

ting. Det er den billigste Administration, nogen Lov har givet Anvisning paa.

Jeg skal ende med at takke alle de Medlemmer, der have givet Lovforslaget eller i alt Fald dets Grundtanke deres Tilslutning.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne beskæftiger sig stadig med de københavnske kommunale Forhold. Jeg har nævnt en Række store kommunale Byrder, som København har i højere Grad end Købstadkommunerne og i langt højere Grad end Landkommunerne. Det ærede Medlem misforstod adskilligt af disse Ting. Naar jeg f. Eks. nævned, hvad Brandvæsenet koster her i København, sagde det ærede Medlem: Det brænder jo aldrig i København! Nej ikke meget, heldigvis, og det er netop, fordi vi have et godt Brandvæsen, der er parat til at rykke ud med kort Varsel, og hvem det heldigvis i de fleste Tilfælde lykkes at slukke Ilden, før den har faaet fat. Tog vi den Sag ligesom ude paa Landet, hvor det, naar der kommer Ild, brænder, enten Sprøjterne møde eller ej, og hvor i mange Tilfælde Sprøjterne komme bagefter, naar det hele er forbi, skulde vi nok komme til at føle, at København vilde blive hærget med lige saa store Ildebrande.

Det ærede Medlem forveksler ogsaa noget andet. Det ærede Medlem siger: Paa Landet have vi Brandkontingent. Men det have vi selvfølgelig ogsaa her i København. Det vedrører ikke Københavns Kommunes Udgifter til dens Brandvæsen. Vi maa svare vore Forsikringspræmier af Huse og Løsøre, ligesom de maa ude paa Landet. Det er altsaa en fuldstændig Forveksling af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem taler stadig om den flotte Administration og de alt for store kommunale Lønninger. Men hvem er det, der har paabyrdet os disse Lønninger? Det er Staten. Da den gav sine Lønningslove for de 4 Etater, blev det nødvendigt for København at følge med for sine Funktionærers Vedkommende. Der paaførtes derved Kommunen en Udgift af 1,100,000 Kr. foruden omtrent 800,000 Kr., som den maatte udrede til forhøjede Lærerlønninger som Følge af, at Staten havde givet en ny Lønningslov for sine Lærere og deri fastsat, at København for at faa det lille Tilskud, som var den tilmaalt, skulde forhøje sine Lærerlønninger. Det ærede Medlem har derfor ikke Ret til at bebrejde Københavns Kommune noget, for han har selv været

med til at sætte Lønningerne op for Statens Embedsmænd og Funktionærer, og det var ganske naturligt, at København maatte følge med.

Det nye Raadhus synes det ærede Medlem stadig at se paa med onde Øjne. Det er en uhyre billig Bygning. Hvis man vil se, hvad Raadhuse i andre store Byer i Europa have kostet, vil man faa at vide, at vort Raadhus er en overordentlig billig Bygning, og alle ville vist indrømme, at det er noget særdeles smukt og velindrettet, vi have faaet for Pengene. Men det vil jo blive endnu værre, naar jeg meddeler det ærede Medlem, at dette Raadhus er for lille, at der slet ikke er Plads til Belysningsvæsenets store Administration der, og at der til denne skal opføres en ny, stor Bygning. Naar det ærede Medlem hører, at det er saa galt, og at dette Raadhus, som han mener er saa kæmpestort og saa overflødigt, viser sig at være for lille til Administrationen, vil det ærede Medlem vel næsten faa et Slagtilfælde. Men jeg forstaar meget godt, at naar man har lært Kommunalpolitik ude i Landkommunerne og set paa Forholdene der, kan man vanskelig fatte, hvad kommunal Administration er i en Kommune af Københavns Størrelse. Dette har desværre saa ofte sat sit Præg paa Lovgivningen her, idet man lovgiver under Hensyn til de smaa Kommuner, men ikke tager Hensyn til de store Forhold i København.

Det ærede Medlem nævned vore Gas- og Elektricitetsværker, den store Kapital, der staar bunden deri, og det Nettoudbytte, de give. Ja, vi maa sige, at det er et uhyre Held for København, at vi derved kunne skaffe os en Indtægt. Naar Lovgivningsmagten bestemmer, at København ikke maa paaligne mere end $2\frac{1}{2}$ pCt. i Indtægtsskat — for indeværende Aar ekstraordinært $2\frac{3}{4}$ pCt. —, har den derved sat en Bom for, at København kan forøge sine Indtægter ad den Vej, der staar aaben for alle andre Kommuner. Grundskatterne i København ere ligeledes fastsatte ved Lov og kunne ikke forøges med en eneste Øre. Lovgivningsmagten har i saa Henseende bastet og bundet Kommunen. Naar saa Lovgivningsmagten samtidig ved de sidste 19 Aars sociale Lovgivning har paabyrdet København meget store Udgifter, ere vi nødte til at se os om efter andre Indtægter, og vi have da benyttet vore Gas- og Elektricitetsværker til at skaffe os Indtægter. Dette er muligt, fordi Kommunen har Monopol paa Tilvirkningen af Gas og Elek-